

Andraž Fidel Brezimeni

Umrli boš sam, zvest le sam sebi,
nikogar ne boš imel, nihče te ne bo maral.
Boš volk samotar, zanikrn slednji osebi,
skozi pomlad in jesen sam se boš staral.

Na smrtni postelji boš bolan in brez duše,
nikomur ne boš mogel pustiti ničesar.
Brez imena nikoli ne boš prišel izpod ruše.

Ko te končno bodo spustili v jarek,
ta ostal bo pozabljen, ga prerasel bo mah.
Sveč več ne bo, ne rož, se ga ognil bo sonca žar.
Čez tisočletja pozabe se spremenil bo v prah.